

A limuzinózás

Egy napon, amikor éppen beteg voltam, anyukám azt mondta, hogy kapott egy e-mailt, amelyben az állt, hogy január végén 2 órás limuzinos városnézésre mehetnek a KRESZ szakkörösök. Már 3 éve járok KRESZ-re.

Én még lázas voltam, de reménykedtem, hogy hét elejére meggyógyulok. Sajnos nem így lett. Anyukámmal írtunk egy e-mailt Icuka néninek a KRESZ tanárnőmnek, hogy még beteg vagyok, és nem tudok részt venni.

Tanár néni megnyugtatótt azzal, hogy mások is hiányoznak, ezért számunkra új időpontot tűzött ki február elejére.

Mire eljött a nap, én is meggyógyultam, és izgatottan vártam a limuzin megjelenését délután az iskola előtt. Szinte nem hittem a szememnek, mert ekkora autóval még nem találkoztam. Azt mondta a sofőr, mikor bemutatta a járművet, hogy 12 m hosszú és 18 személyes a jármű.

Nagyon kényelmes volt belül is, folyamatosan szólt a zene és különböző extrákat, fényeket adta még be, ami mindenkinek tetszett.

Érdekes volt látni, hogy nem fér el a kocsi a körforgalomban, hiszen tolatni kellett, hogy be tudjon kanyarodni. Több utcában is tolatott fordulás helyett.

A város több nevezetes helyén megálltunk, és mindenhol fotóztak is bennünket, nemcsak a tanárnőnk, mások is, akik kíváncsiak voltak az óriási járműre. Persze mi is folyamatosan fényképeztünk a mobilunkkal.

Az is tetszett, hogy a limuzin vezető fülkáját, ahol a sofőr és tanárnőnk ült, felhúzható válaszfal választotta el az utastértől, amit felhúzva is tartottak, így láthattuk a műszerfalat és a sok gombot is, amiket folyamatosan kapcsolgatott a vezető kérésünkre is váltogatva a fényeket és a zenét.

Nagyon kedves a tanárunktól, hogy ilyen lehetőséget is kitalált számunkra, mert eddig csak álmodoztunk erről, ami mára valóság lett.

Én, ha férjhez megyek, újra ilyen kocsival szeretnék közlekedni, mert azt mondta a limuzin vezetője, hogy gyakran hívják ilyen alkalomra.

Remélem, sikerül ez az álmom is. Köszönöm a lehetőséget mindenkinek!

Debrecen, 2015. február 6.

Tóháti Anna